Παιδεία και ελευθερία κατά τον Άγιο Κοσμά (Πρωτοπρ. π. Λάμπρος Φωτόπουλος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Ιουνίου, 2012

Εἰσήγησις Πρωτοπρ. π. Λάμπρου Φωτόπουλου, Θεολόγου Νομικοῦ, Mr. Κανονικοῦ Δικαίου, τέως δικηγόρου παρ᾽ Αρείῳ Πάγῳ: στήν ΗΜΕΡΙΔΑ: "ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ: ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ή ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ"; ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ 19-5-2012

Ἡ κατάκτηση τῆς ἀληθινῆς Ἐλευθερίας δέν εἶναι ἀποτέλεσμα τυφλῆς τύχης. Οὔτε ἐπιτυγχάνεται ἀπό ἀμαθεῖς καί ἀπαίδευτους ἀνθρώπους. Ἡ πραγματική Ἐλευθερία εἶναι πάντα ἀποτέλεσμα σωστῆς Παιδείας. Ἡ σωστή ἐκπαίδευση δημιουργεῖ ὑψηλό αἴσθημα ἐλευθερίας καί μπορεῖ νά διατηρήσει ἕνα λαό συνεχῶς ἐλεύθερο. Ἡ ὑποταγή τῆς παιδείας σέ ξενόφερτες ἰδέες καί σέ μεταλλαγμένους τρόπους ζωῆς προηγεῖται τῆς φυσικῆς κατάκτησης καί ὑποταγῆς ἑνός λαοῦ. Πολύ χαρακτηριστικά μᾶς τό λέγει ἡ Ἁγία Γραφή «ᾧ γάρ τίς ἥττηται, τούτῳ καί δεδούλωται» «ἀπό ὅποιον νικήθηκε κάποιος ἀπό αὐτόν καί ὑποδουλώθηκε» (Β΄ Πέτρου β΄,19).

Στά σκληρά χρόνια τῆς Ὀθωμανικῆς Κατοχῆς, στήν Ἀνατολή, ὑπῆρξαν προσωπικότητες πού βίωσαν τό νόημα τῆς Ἐλευθερίας μέ ἕναν ἐξαιρετικά αὐθεντικό τρόπο. Αὐτοί ἦταν οἱ Νεομάρτυρες. Πατριάρχες, ἱερεῖς, κοσμικοί, ἄνδρες, γυναῖκες, νεαροί, ἀκόμη καί παιδιά, γέροι, πλούσιοι, πτωχοί, προύχοντες, δουλοπάροικοι, χρυσοχόοι, ἔμποροι, γεωργοί, κηπουροί, ράφτες, κουρεῖς, μεταπράτες, τεχνίτες, ἑλληνόφωνοι, τουρκόφωνοι, σλαβόφωνοι, ἀρβανίτες, σύροι, ρῶσοι, ὅλοι θεοδίδακτοι ὀρθόδοξοι χριστιανοί. Στρατιά κραταιά τοῦ οὐράνιου Βασιληᾶ, δέν συμβιβάστηκαν μέ τίς ὑποσχέσεις τῶν τυράννων καί ἀντιστάθηκαν μέχρι θανάτου σέ κάθε ἀπειλή, ἔχοντας ἕνα ὑψηλό αἴσθημα ἐλευθερίας, πού τό διδάχθηκαν ἀπό τά ζωήρρητα νάματα τῆς πίστης.

Μέσα σέ αὐτό τό πανελεύθερο στράτευμα τοῦ μεγάλου Βασιλέως ἐξέχουσα θέση ἔχει ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός. Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς εἶναι μεγάλος ὄχι μόνον γιατί δέν δειλίασε οὔτε ὑποτάχθηκε στίς ἀντίθεες προσταγές, ἀλλά γιατί τό προσωπικό αὐτό βίωμα ἐλευθερίας τό ἔκανε διδασκαλία καί παρήγορο κήρυγμα ὅλου τοῦ ὑπόδουλου Γένους. Εἶναι ὁ κατ'ἐξοχήν τύπος τοῦ ἀπόλυτα ἐλεύθερου ἀνθρώπου. Τόν πήγαιναν στήν κρεμάλα καί αὐτός χαιρόταν καί ἔψελνε γιορταστικούς ὕμνους. Μέχρι καί τό θεριό τῆς Ἠπείρου, ὁ Ἀλῆ- Πασᾶς, τόν σεβόταν καί τόν φοβόταν καί μετά θάνατον τόν τίμησε ὡς ἅγιο. Εἶναι λοιπόν πολύ χρήσιμο στή σημερινή ἐποχή πού πάσης

φύσεως ἀνελεύθερα συστήματα μᾶς καταδυναστεύουν, στή σημερινή ἐποχή πού καί ἡ Παιδεία ἔχει γίνει χρηστικό ἐργαλεῖο ὑποταγῆς καί ὑποδούλωσης τῶν λαῶν, νά ἀκούσουμε μία γνήσια καί προφητική φωνή, τήν φωνή τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ. Εἶναι θαυμαστά ἐπίκαιρη καί ἐντυπωσιακά ἀποκαλυπτική.

Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς δέν ἦταν οὔτε διαφωτιστής, ὅπως ὁ ὅρος αὐτός γίνεται κατανοητός στή Δύση, οὔτε οὐμανιστής, ἀλλά ἀληθινός ρωμηός καί πραγματικά ἅγιος. Ἡ διδασκαλία του εἶναι ἠθικοπλαστική καί παιδαγωγική, ἀλλά καί θεολογική, ὅπως τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ. Ἐξωτερικά εἶναι πολύ ἁπλοϊκή, ἀλλά μεστή ἀπό πλῆθος μεγάλων καί βαθειῶν νοημάτων. Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς περιοδεύει στόν ἑλλαδικό χῶρο καί πέραν αὐτοῦ, κηρύσσοντας τό Εὐαγγέλιο τῆς Ἐλευθερίας. Ὄχι ὅμως μέ τόν τρόπο πού κηρύσσουν ἐλευθερία οἱ κοσμικοί Ἐπαναστάτες, ἀλλά μέ τόν τρόπο πού ὁ Ἐσταυρωμένος νίκησε τόν προαιώνιο ἐχθρό τοῦ ἀνθρώπου, τό Διάβολο καί ἔδωσε ἀθάνατη ζωή στόν Ἄνθρωπο.

Τό ὅπλο του εἶναι ὁ Σταυρός. Ὅπου στέκεται νά μιλήσει τοποθετεῖ τή σημαία του, τόν τίμιο Σταυρό. Ὁ λόγος του μαχαίρι δίστομο. Καθαρίζει τίς ψυχές ἀπό ὅλα τά ἀτιμωτικά πάθη πού ὑποδουλώνουν τούς χριστιανούς σέ ἀόρατους ἐχθρούς, ὅλα ἐκεῖνα τά πάθη πού φωλιάζουν μέσα στήν καρδιά τῶν ἀνθρώπων καί ἀπό κεῖ κτυποῦν πισώπλατα τήν ἀτομική μας ἐλευθερία. Ἀλλά ὁ ἅγιος πολεμᾶ καί τούς ὁρατούς ἐχθρούς, ὅπως τό Ἰσλάμ, τόν Πάπα, τούς Ἀντίχριστους... Ἀφοῦ ἐλευθερώσει τό λαό τοῦ Θεοῦ ἀπό ὅλες αὐτές τίς ἐξουσίες τοῦ σκότους, χτίζει σχολεῖα, βάζει ἐφόρους νά τά συντηροῦν, βρίσκει κατάλληλους δασκάλους νά διδάσκουν, ἐξασφαλίζει τή χρηματοδότησή τους. Ἔτσι τό ἔργο του ἀποκτᾶ βάθος καί διάρκεια. Ἀφοῦ στήσει μέ αὐτό τόν περίτεχνο τρόπο τό σχολεῖο καθορίζει καί τό «Ἀναλυτικό Πρόγραμμα» Ἐκπαίδευσης τοῦ Σχολείου του. Ὁρίζει νά διδάσκονται τά Ἑλληνικά Γράμματα ἀπό τά βιβλία τῆς Ἐκκλησίας. Κορμός τοῦ Προγράμματος εἶναι ἡ πίστη στόν Μόνο Ἀληθινό Τριαδικό Θεό «Τί εἶναι Θεός, τί εἶναι Ἁγία Τριάς, τί εἶναι Ἄγγελοι, δαίμονες, Παράδεισος, Κόλαση, ἀρετή, κακία, ψυχή, σῶμα κ.λ.π.». (Διδαχή Α΄)

Κατά τόν Ἅγιο Κοσμᾶ ἡ διδασκαλία στά σχολεῖα ἔχει σκοπό νά δημιουργήσει σωστό ἦθος. Ἀποβλέπει στό νά δημιουργήσει χριστιανικές προσωπικότητες ἀφοσιωμένες στό Θεό καί τόν πλησίον. Ἀνθρώπους ἐλεύθερους ἀπό τά πάσης φύσεως πάθη. Θέλει νά στερεωθοῦν οἱ χριστιανοί στήν Πίστη, νά μήν γίνονται θύματα τῶν Ὀθωμανῶν, πού μέ ὑποσχέσεις γιά ἐπίγειους παραδείσους καί μέ ἀπειλές γιά στέρηση ἐγκοσμίων ἀγαθῶν, τούς πίεζαν νά παραδώσουν οἱ ἴδιοι αἰχμάλωτη τήν Ψυχή τους στά ὄργανα τοῦ Διαβόλου. Οὔτε νά γίνονται ὀπαδοί τῶν μισσιοναρίων τοῦ Πάπα, πού ἀλώνιζαν τότε ὅλη τήν Ἀνατολή, τόν ὁποῖον Πάπα χαρακτήριζε ὡς ἀντίχριστο. Μέ ἠχηρή φωνή καί ἀδούλωτο φρόνημα βροντοφωνεῖ «Χριστός καί Ψυχή σᾶς χρειάζονται. Αὐτά κανείς δέν μπορεῖ νά σᾶς τά πάρει, ἄν δέν τά δώσετε μόνοι σας». Κατά τήν διάρκεια τῆς Ἀνθρωπότητας πολλά συνθήματα Ἐλευθερίας ἀκούστηκαν ἀπό πολλούς ἀλλά

τόσο μεγαλειῶδες ἀλλά καί συγχρόνως ρεαλιστικό σύνθημα Ἐλευθερίας δέν ἔχει ξανά ἀκουστεῖ.

Τά συνθήματα γιά Ἐλευθερία τῶν δημαγωγῶν στηρίζονται στήν ὑπερβολή καί μέ τήν ὑπερβολή ἐπηρεάζουν καί ξεσηκώνουν συναισθηματικά τούς ὑπόδουλους σέ ἀντίσταση. Ὁ πατρο-Κοσμᾶς δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό τήν ὑπερβολή γιατί κατέχει μέ βεβαιότητα τήν ἀλήθεια καί ἐμπνέεται ἀπό αὐτόν τόν ἴδιο τό Δημιουργό τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Ἀνθρώπου. Τά νοήματα τῆς Ἐλευθερίας πού διδάσκει εἶναι ξεκάθαρα, σταθερά καί βέβαια. Δέν ἔχει καμμία σχέση μέ ἐπαγγελματίες κήρυκες ἤ ἐθνοσωτῆρες πού ἀναζητοῦν χειροκροτήματα καί ὀπαδούς, ἀλλά εἶναι ὁ γνήσιος ἡγέτης ἑνός βασανισμένου λαοῦ. Εἶναι σάν ἕνας νέος Μωυσῆς πού ζεῖ καί συγκακοπαθεῖ μέ τό λαό τοῦ Θεοῦ, πού ἀγωνίζεται νά τόν ἐλευθερώσει ὄχι μέ κοσμικά μέσα καί μεθόδους , ἀλλά μέ τίς θαυμαστές ἐπεμβάσεις τοῦ μόνου Ἀληθινοῦ Θεοῦ, πού ἀνοίγει δρόμους μέσα ἀπό τήν θάλασσα, πού δίνει νερό στήν ἔρημο, πού ἐνεργεῖ παράδοξα καί μεγαλουργεῖ. Ὑπομονετικά παρακαλεῖ τό Λαό του. Γράφει στόν ἀδελφό του Χρύσανθο μέ χαρακτηριστική ἁπλότητα καί ταπείνωση γιά τά θαύματα πού ἐπιτελοῦνται μέ τίς προσευχές του «Τά κατ' ἐμέ καί τά περί ἐμέ φαίνονται πολλά καί ἀπίστευτα εἰς τούς πολλούς καί μήτε ἐγώ δύναμαι νά τά καταλάβω. Τόσο δέ μόνον λέγω σοι διά νά δοξάσης τόν Κύριο καί νά χαρεῖς ὅτι γένεται ἀρκετή μετάνοια εἰς τούς ἀδελφούς... τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καί τόν λόγον μου βεβαιοῦντος διά τινῶν ἐπακολουθούντων σημείων..».Ὅπως ὁ Μωυσῆς ἀποκαλύπτει τίς θεῖες ἐντολές τίς ὁποῖες τηρώντας οἱ Ἰσραηλίτες προχωροῦν πρός τήν περιπόθητη ἐλευθερία, τό ἴδιο καί ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ἀποκαλύπτει τίς σωτήριες Εὐαγγελικές ἐντολές καί ζητᾶ τήν ἀπαρασάλευτη τήρησή τους. Σέ αὐτές τίς ἐντολές βρίσκει ὅλο τό νόημα τῆς περιπόθητης Ἐλευθερίας.

Στόν ἅγιο Κοσμᾶ δέν θά βρεῖ κανείς τίς ψευτοσυνταγές ἐλευθερίας πού ὁ Δυτικός ἄνθρωπος οἰκοδόμησε γιά νά εὐτυχήσει δῆθεν, ἀλλά πού κατήντησαν νά γίνουν τείχη καί φυλακές τῆς ἐλευθερίας του. Γιαυτό ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς παρόλο πού εἶναι σχεδόν σύγχρονος μέ τόν Ἀδαμάντιο Κοραῆ καί τούς ὀπαδούς του, δέν συμμερίζεται καθόλου τίς γαλλικές ἰδέες τοῦ Διαφωτισμοῦ. Ἂν ζοῦσε στίς μέρες μας θά μποροῦσε κάλλιστα νά μᾶς ἀποδείξει ὅτι οἱ ἰδέες τῆς Γαλλικῆς Ἐπανάστασης, μέ τήν ἀπολυτοποίηση τοῦ ἀνθρώπου καί τήν στέρηση τοῦ Θεοῦ, ὁδήγησαν στά σημερινά ἀδιέξοδα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ νεοφεουδαλισμοῦ τῶν Τραπεζιτῶν. Ὁ Κοραῆς καί ἡ περί αὐτόν ὁμάδα τῆς Ἑλληνικῆς Νομαρχίας Ἀνωνύμου τοῦ Ἕλληνα εἶναι ὁ ἀντίποδας τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ. Εἶναι οἱ ἐκφραστές τῆς κακομοιριᾶς τοῦ Νεοελληνισμοῦ. Δέν μποροῦν νά δοῦν τό Γένος ὡς παγκόσμια δύναμη, ἀλλά μέσα ἀπό τά παραμορφωτικά γυαλιά τοῦ Διαφωτισμοῦ ἐπιδιώκουν τή δημιουργία ἑνός μικροῦ κρατιδίου πού θά ἀναβιώνει τήν εἰδωλολατρία καί ὅλα τά ἄλλα θνησιγενῆ στοιχεῖα τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Εἶναι ἐπικίνδυνα ρομαντικοί καί γιά τήν ἐποχή τους καί γιά τό σήμερα. Ἂν ἀναλογιστοῦμε ὅτι ὁ Κοραῆς δίδασκε ὅτι οἱ Μακεδόνες ἦταν ἐχθροί τῶν Ἑλλήνων, καταλαβαίνουμε πόσο ἐπικίνδυνο εἶναι πού ἀναγνωρίστηκε ἀπό τήν Γ΄. Ἐθνοσυνέλευση τῆς

Τροιζήνας 1827 καί ἀκόμη παραμένει ὡς «Δάσκαλος τοῦ Ἔθνους».

Ὁ Κοραῆς καί οἱ ὀπαδοί του, συντάκτες τοῦ περίφημου ἔργου «Ἑλληνική Νομαρχία ἀνωνύμου τοῦ Ἕλληνα», πολέμησαν μέ λύσσα τό τότε πράγματι Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινούπολης, πολέμησαν ὅλο τόν ὀρθόδοξο κλῆρο, ὅλες τίς ἱερές συνήθειες τοῦ ἁγίου Γένους μας. Ζώντας ἀνάμεσα σέ Φράγκους πῆραν ἀπό αὐτούς ὄχι μόνο τόν τρόπο ντυσίματος καί συμπεριφορᾶς, ἀλλά καί τίς ἰδέες. Ὁ Κοραῆς στό περίφημο ἔργο του «Ὁ Παπατρέχας» περιγελᾶ τόν ὀρθόδοξο Παπᾶ. Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ἀντίθετα διδάσκει στό πλῆθος τῶν Χριστιανῶν νά σέβονται τόν Ὀρθόδοξο ἱερέα περισσότερο ἀπό Ἄγγελο. «Νά προσέχετε, ἀδελφοί μου, οἱ κοσμικοί νά μήν κατηγορῆτε τούς παπάδες σας, νά μήν τούς ὑβρίζετε καί νά μήν τούς παραμελῆτε, διότι βάνετε φωτιά καί καίεσθε. Διότι οἱ παπάδες εἶνε ἀνώτεροι καί ἀπό τούς ἀγγέλους καί ἀπό τούς βασιλεῖς... Ἐάν ἀπαντῶ ἕνα παπᾶ καί ἕνα βασηλέα μοῦ φαίνεται εὔλογο τόν παπᾶ νά βάλω νά καθήσει ὑψηλότερα ἀπό τόν βασηλέα. Καί ἄν ἀπαντήσω ἕνα παπά καί ἕνα ἄγγελο, πρῶτα νά χαιρετήσω τόν παπᾶ καί ἔπειτα τόν ἄγγελο.. »

Οἱ ὀπαδοί τοῦ Κοραῆ πού γράψανε τήν Ἑλληνική Νομαρχία ἀπολαμβάνοντες ἀκίνδυνα ὅλες τίς κοσμικές ἀπολαύσεις στίς Εὐρωπαϊκές μεγαλουπόλεις, μεταγράφουν στά Ἑλληνικά ὅ,τι οἱ δυτικοί πάτρωνές τους σκέφτονται γι' αὐτόν τόν τόπο. Μέ χυδαῖο τρόπο στρέφονται κατά τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου μέ λόγια ὅπως «Ὦ μιαρά Σύνοδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως» «σχεδόν ὅλοι οἱ ἀρχηγοί τῆς ἐκκλησίας κατάγονται ἀπό τήν ἴδια ποταπότητα», «Ἑκατόν χιλιάδες... μαυροφορεμένοι ζῶσι ἀργοί καί τρέφονται ἀπό τούς ἱδρώτας τῶν ταλαιπώρων καί πτωχῶν Ἑλλήνων» καί πολλά ἄλλα πού ἀναδημοσιεύονται δυστυχῶς καί σήμερα μέ περισσό ἐνθουσιασμό στά site καί τά blogs κάποιων ὄψιμων διαφωτιστῶν . Ὁ Θεός νά τούς ἐλεήσει! Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ἀντίθετα σέβεται τόν Πατριάρχη, παίρνει τήν εὐλογία του πρίν νά ξεκινήσει τό ἱεραποστολικό του ἔργο καί μεταφέρει στό ὑπόδουλο Γένος τήν εὐχή του «Παρακινούμενος ἀπό τόν Παναγιώτατο κύριον Σωφρόνιον- νά ἔχουμε τήν εὐχή του- καί λαμβάνοντας τάς ἁγίας του εὐχάς ..ἐβγῆκα... νά διδάσκω τούς ἀδελφούς μου».

Ἐκεῖ ὅμως πού οἱ ἐπαναστατικές ἰδέες τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ ἔρχονται σέ σύγκρουση μέ τούς Διαφωτιστές τῆς Δύσης, εἶναι ἡ στάση ἀπέναντι στόν Κατακτητή. Οἱ Διαφωτιστές ὑποκινοῦν ἐπαναστάσεις χωρίς νά σκέφτονται τίς ὑλικές καί ἠθικές καταστροφές πού θά προκαλέσουν, οὔτε τίς ἀνθρώπινες ζωές πού θά χαθοῦν. Ὁ Ἅγιος ὅμως ποτέ δέν ἐνεργεῖ ἔτσι. Θέλει ἡ Ἐλευθερία νά ἐπιτευχθῆ μέ τό μικρότερο κόστος σέ ἀνθρώπινες ζωές. Γιαυτό ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ἐπιδιώκει μέ τά κηρύγματά του νά ἀνατρέψει ἐσωτερικά τόν Ὀθωμανικό ζυγό. Μαζεύει γύρω του τούς ὑπόδουλους, ὅπως ἡ κλώσσα τά πουλάκια της, καί προσπαθεῖ ὅλους νά τούς σώσει χωρίς νά θυσιάσει κάποιους γιά τήν εὐτυχία τῶν ἄλλων. Σέβεται ἔτσι τούς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς, ἀλλά καί τούς κοσμικούς ἄρχοντες. Πρίν ξεκινήσει τίς περιοδεῖες του ζητᾶ τήν εὐχή τῶν ἀρχιερέων. Ἐνεργεῖ πάντα ἐκκλησιαστικά.

Στά κηρύγματά του δέν ἀκούγονται κούφια ἐπαναστατικά λόγια, ἀλλά βαρυσήμαντες ἀλήθειες. Ἡ ὑποδούλωση τοῦ Γένους στόν Ὀθωμανό ἔχει γιά τόν ἅγιο πνευματική ἐξήγηση. Εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν ἁμαρτιῶν μας. Δέν μποροῦμε νά ἀποτινάξουμε τό ζυγό τῆς δουλείας ἄν δέν μετανοήσουμε πραγματικά καί ἄν δέν ἀλλάξουμε τρόπο ζωῆς. Αὐτές οἱ ἰδέες δημιουργοῦν πραγματική ἐλευθερία. Ὁ Πατροκοσμᾶς πιστεύει καί κηρύττει ὅτι ὁ Θεός «ἔφερε τόν Τοῦρκο καί τοῦ ἔδωσε (τό βασίλειό μας) γιά τό δικό μας καλό». Οἱ Διαφωτιστές τῆς Δύσης ὅμως ὅταν ἀκοῦν τόν ἅγιο νά λέγει αὐτές τίς ἀλήθειες ἀναστατώνονται. Στήν Ἑλληνική Νομαρχία ἐμπαίζουν τίς διδασκαλίες τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ ὅταν γράφουν «Τί στοχάζεσθε νά λέγωσιν οἱ ἱεροκήρυκες ἐπ᾽ ἐκκλησίας; ... Οἱ ἱεροκήρυκες οἱ ὁποῖοι ἦτον εἰς χρέος νά τούς ἀποδείξωσι τήν ἀλήθειαν, δέν τό κάμνουσι. Ἀλλά τί ἀποκρίνονται αὐτοί οἱ φιλόζωοι καί αὐτόματοι ψευδοκήρυκες ¨ὁ Θεός ἀδελφοί, μᾶς ἔδωσεν τήν τυραννία ἐξ ἁμαρτιῶν μας¨».

Ξεχνοῦν ὅμως ὅλοι αὐτοί οἱ ἀρνησιπάτριδες καθώς καί οἱ σημερινοί ὀπαδοί τους ὅτι αὐτό τό κήρυγμα τό ἔκανε ἕνας Πατροκοσμᾶς πού ἔχτισε 250 σχολεῖα δημοτικά καί 10 ἀνώτερα καί βάλε...

Ὅταν ὁ κ. Κοραῆς κλεινόταν στό δωμάτιο μέ τήν καλβινίστρια καί «περνοῦσε τόν κακό καιρό», σύμφωνα μέ τά γράμματα τοῦ ὑποτακτικοῦ του ἀπό τό Ἄμστερνταμ Σταμάτη Πέτρου, τήν ἴδια ὥρα τό ὑπόδουλο Γένος ἀντιμετώπιζε ἀγχόνες, μαχαίρια καί σταυρούς. Τήν ἴδια ὥρα γδέρνανε τήν Ἁγία Χρυσή στά Μογλενά καί ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς πλησίαζε στό μαρτύριο. Καί αὐτό γιατί πίστευαν στό Χριστό καί ὑπάκουαν στόν Ὀρθόδοξο Κλῆρο. Τήν ἴδια ὥρα οἱ νεομάρτυρες κάτω ἀπό τήν καθοδήγηση ἁγίων πνευματικῶν ἀποδύονταν σέ ὑπεράνθρωπους ἀγῶνες. Τήν ὥρα πού ὁ ἅγιος Μακάριος Νοταρᾶς, Ἀθανάσιος Πάριος, Ἅγιος Νικόδημος καί χιλιάδες ἄλλοι στέκονταν βράχοι ἀκλόνητοι, ἀλεῖπτες τῶν νεομαρτύρων καί καθαιρέτες τοῦ Ἰσλάμ, ὁ κ. Κοραῆς καί ἡ παρέα του κατηγοροῦσαν τόν κλῆρο αὐτό γιά πουλημένο στό Σουλτάνο. Καί ποιόν εἰδικότερα Πατριάρχη κατηγοροῦν σάν προδότη; Τόν Γρηγόριο τόν Ε.΄ Αὐτόν πού κρεμάστηκε ἀπό τούς Ὀθωμανούς, τόν μάρτυρα καί ἥρωα τῆς Πίστης.

Θέλουν ἔτσι οἱ Διαφωτιστές τύπου Κοραῆ, μία ἐπανάσταση τώρα, τήν ἀπελευθέρωση ἑνός μικροῦ Κρατιδίου ὑποτεταγμένου ἀντί γιά τόν Ὀθωμανό σέ ἄλλα ἀφεντικά. Τό πέτυχαν. Ἔφτιαξαν ἕνα Κράτος πουλημένο σέ Δυτικούς Τραπεζίτες πρίν ἀκόμη νά ἐλευθερωθῆ, μέ τά Δάνεια πού τοῦ φόρτωσαν κατά τήν διάρκεια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καί στή συνέχεια μέχρι σήμερα. Καί ἔπεται συνέχεια.

Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ἐνεργεῖ ὡς Προφήτης σύμφωνα μέ τό χάρισμα πού ἔχει ἐκ Θεοῦ. Ὁραματίζεται τήν ἀπελευθέρωση ὅλης της Αὐτοκρατορίας, ὅλου τοῦ ρωμαίικου. Μιλάει γιά τό ποθούμενο. Γιά τήν Πόλη τῶν Πόλεων. Γιά τίς κοσμογονικές ἀλλαγές πού ἀκόμη δέν τίς ζήσαμε. Συνδέει τά μελλούμενα μέ τά παρόντα. Προφητεύει τίς μεγάλες ἀνακαλύψεις τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἐποχῆς μας, γιά νά μᾶς βεβαιώσει μέ αὐτόν τόν θαυμαστό τρόπο ὅτι τίποτα ἀπό ὅσα λέγει δέν θά μείνει

ἀπραγματοποίητο. Ὅλα θά γίνουν στόν καιρό τους. Μᾶς ἐγγυᾶται γιά ὅσα θά συμβοῦν μέ ὅσα προφήτεψε καί ἔγιναν. «Τό ποθούμενο» εἶναι βασικό σημεῖο τῆς διδασκαλίας του καί αὐτό σημαίνει ὅτι ὁ ἅγιος Κοσμᾶς δέν ἦταν ἁπλᾶ ἕνας ἱεροκήρυκας, ἀλλά καί ἕνας ἐθνικός ἡγέτης. Δέν προσπαθεῖ ὅμως νά ἐξαπατήσει, ὅπως ἔκαναν οἱ δυτικόφερτοι Ἐπαναστάτες τῆς Ἐποχῆς του, στούς ὁποίους χρεωστοῦμε τά περισσότερα ἀπό τά σημερινά δεινά αὐτοῦ τοῦ τόπου. Ἤθελε ἡ Ἐλευθερία νά εἶναι ὁ ὥριμος καρπός μιᾶς ἐσωτερικῆς ἀλλαγῆς τῶν ἀνθρώπων, μιά συμφιλίωση μέ τό Θεό καί μία μέ ὑπομονή ἐγκαρτέρηση τῆς θείας βοήθειας. Δέν ὑπολόγιζε σέ ἐξωτερικούς σωτῆρες. Μόνον ἡ ἀδάμαστη δύναμη τῆς καθαρισμένης ἀπό τά πάθη Ὀρθόδοξης χριστιανικῆς ψυχῆς μπορεῖ νά φέρει τήν περιπόθητη Ἐλευθερία.

Βλέπει τί πρόκειται νά γίνει. Βλέπει ὅτι οἱ Μεγάλες δυνάμεις τῆς Ἐποχῆς ἑτοιμάζουν μία κολωβή Ἐλευθερία, μιά Ἑλλαδίτσα νεοειδωλολατρῶν καί ἐπιτίθεται σέ αὐτήν τήν προοπτική μέ λόγια ὅπως «Ἐγώ ἀδελφοί μου, ἐξέτασα πρῶτον γιά λόγου σας καί ἔμαθα πώς... δέν εἶσθε Ἕλληνες, δέν εἶσθε ἀσεβεῖς, αἱρετικοί, ἄθεοι, ἀλλά εἶσθε εὐσεβεῖς ὀρθόδοξοι χριστιανοί...» Καί ἀλλοῦ λέει ξεκάθαρες προφητεῖες. «Στήν ἀρχή θά γίνει ἕνα ψευτορρωμαίικο, μή τό πιστεύσετε». Δέν εἶναι ψευτορρωμαίικο αὐτό πού ζοῦμε σήμερα, αὐτό πού ὁ λαός μας ὀνόμασε παλαιότερα ἐμπαικτικά «ψωροκώσταινα», ἕνα Κράτος ὑπόδουλο σέ χίλια ἀφεντικά ἐξωτερικά καί ἐσωτερικά, ΔΝΤ, ΕΕ, Τραπεζίτες, ΝΑΤΟ, σοσιαλιστές, ναζιστές κ.λ.π., μέ ὑποθηκευμένη τήν Ἐθνική του ἀνεξαρτησία, μέ προδομένη τήν γλώσσα του, μέ καταφρονημένη τήν Πίστη του; Ἕνα τέτοιο Κράτος ὁ Ἅγ. Κοσμᾶς δέν τό ἤθελε. Εἶχε μέσα του σάν γνήσιος ρωμηός τήν Αὐτοκρατορική ἰδέα. Δέν ἦταν ὅμως ἕνας ρομαντικός ἐραστής τοῦ παρελθόντος, ἀλλά ἕνας μελετημένος θεολόγος, ἱστορικός καί κοινωνιολόγος. Εἶχε μελετήσει καί κατανοήσει πῶς μπορεῖ κανείς νά κατακτήσει μία Αὐτοκρατορία. Εἶχε διδαχθεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησιαστική ἱστορία πού ἐπισταμένα μελέτησε, ὅτι μέ μόνο τό ἀποστολικό κήρυγμα ἡ ἀρχαία ρωμαϊκή Αὐτοκρατορία μεταμορφώθηκε σέ Χριστιανική. Εἶχε διαβάσει καί εἶχε καταλάβει πώς αὐτοί πού ὁδηγοῦσαν τούς χριστιανούς στά λιοντάρια καί στά μαρτύρια, μεταστράφηκαν γρήγορα σέ θερμούς ὀπαδούς τοῦ Ναζωραίου. Ἔμαθε ἀπό τήν ἱστορία πώς ἡ Δοξασμένη Ρώμη κατέθεσε τίς δάφνες της στό Σταυρό. Πῶς τό ὄνομα Ρωμαῖος, πού καί ὁ ἴδιος ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ἔφερε μέ τιμή, κατέληξε νά σημαίνει τόν γνήσιο Ὀρθόδοξο Χριστιανό. Σέ μία διδαχή του μᾶς τό περιγράφει συνοπτικά «Τριακόσιους χρόνους μετά τήν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ μᾶς ἔστειλε ὁ Θεός τόν ἅγιον Κωνσταντῖνον καί στερέωσε βασίλειον χριστιανικόν. Καί τό εἶχαν οἱ χριστιανοί τό βασίλειον 1150 χρόνους».

Μέ τόν ἴδιο τρόπο ὁ ἅγιος θέλει νά ἀλλάξει τήν Ὀθωμανία. Ὁραματίζεται ἕνα Κράτος Παγκόσμιο μέ σύμβολο τό Σταυρό. Ὄχι σάν τό ἀπρόσωπο Κράτος τῆς Νέας Ἐποχῆς πού ζοῦμε σήμερα, ἀλλά μιά Παγκόσμια Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ μέ Θεανθρώπινο πρόσωπο, ὅπως περιγράφεται στά ἱερά βιβλία τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλο τό σχέδιό του

στηριζόταν στό Σχολεῖο. Σχέδιο μεγαλόπνοο καί ρεαλιστικό. Τό νεοελληνικό Κράτος δυστυχῶς δέν ἀκολούθησε τά κηρύγματα τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ. Οἱ Βαυαροί καί οἱ ἐπίγονοί τους ἀπομόνωσαν τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἀπό τόν Ἑλλαδικό χῶρο καί δημιούργησαν μία σχισματική ἰδεολογία πού μεταδόθηκε σάν χολέρα καί διέσπασε ἐκκλησιαστικά καί πολιτικά τά Βαλκάνια μέ τά γνωστά ἀποτελέσματα: Συρρίκνωση τοῦ Πατριαρχείου, Ἐθνικά Πατριαρχεῖα, Βαλκανικοί Πόλεμοι, συγκρούσεις, ὑποτέλεια.

*(**Παρένθεση**: Μέ υἱκό σεβασμό ἀπευθυνόμαστε στόν Οἰκουμενικό θρόνο καί ρωτοῦμε: Μήπως ὁ τρόπος γιά νά ἀποκτήσει ξανά τήν μοναδικότητα καί τήν ὑπεροχική του θέση ὁ Πατριάρχης, για νά ἑνοποιήσει τά Πατριαρχεῖα καί τούς Λαούς, εἶναι νά ξαναμιλήσει τήν ὀρθόδοξη Πατερική Θεολογική γλῶσσα πρός τούς ἑτεροδόξους; Τή γλῶσσα πού μίλησε ὁ Πατροκοσμᾶς; Μήπως αὐτό περιμένει ὁ ἐν Τριάδι Θεός γιά νά τοῦ ξαναδώσει τήν παλαιά του αἴγλη;).*

Ἡ Παιδεία αὐτοῦ τοῦ κράτους μόνον προσωρινά καί ἀποσπασματικά ἀκολούθησε τήν θεολογία καί τήν παιδαγωγική πού συνιστοῦσε ὁ ἅγιος. Εὐτυχῶς πού ἔγινε κάποιος συμβιβασμός καί ἔτσι μπολιάστηκε λίγο τό σχολεῖο ἀπό τήν ὀρθόδοξη πίστη γιά περίπου 200 χρόνια. Αὐτός ὁ συμβιβασμός συνέβαλε στήν διατήρηση αὐτοῦ τοῦ Κράτους. Σέ μερικές περιόδους μάλιστα, ὅπως στό 1940 τό αὐξημένο θρησκευτικό συναίσθημα κατήγαγε καί περιφανεῖς νίκες. Σήμερα ἡ παιδαγωγική ἄλλαξε. Ἡ ἀθεΐα τῆς Δύσης μέ ἑλληνοφανῆ μανδύα ὅρμησε σάν λαίλαπα μέσα στό Ἑλληνικό Σχολεῖο ἰσοπεδώνοντας τά πάντα. Τά παιδιά μας γίναν πλέον ἀνεκτικά σέ κάθε εἰσαγόμενη ἰδέα, ὁσοδήποτε καταστροφική. Τά κόμπλεξ τῶν σκοταδιστῶν ἔγιναν σκιάχτρα γιά ὅσους κινοῦνται μέσα στό ἀνέσπερο φῶς τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ἔμεινε χωρίς τό... Ἑλληνικό του Σχολεῖο.

Ἄν ὅλοι αὐτοί οἱ μοντέρνοι Παιδαγωγοί εἶχαν πετύχει νά κάνουν ἕνα Κράτος σωστό καί Ἐλεύθερο, θά λέγαμε ὅτι τό Σχολεῖο τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ δέν μᾶς χρειάζεται τόσο πολύ. Ὅμως τά πράγματα βοοῦν καί λέγουν ὅτι χωρίς τό Σχολεῖο τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ, θά παραμείνουμε γιά πάντα ὑποτελεῖς στούς βαρβάρους τῆς Δύσης. Ἡ ἀλλαγή στό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν σήμερα καί ἡ προπαγανδιζομένη Θρησκειολογία δέν εἶναι τίποτ' ἄλλο ἀπό τήν ἰδεολογική περιχαράκωση τῶν ὑποδούλων στίς ντιρεκτίβες τῶν κατακτητῶν. Σταθεροποιεῖ τήν ἐξουσία τους καί ἐξαφανίζει τήν ἀντίδραση. Ἄς ἀκούσουμε πάλι τόν ἅγιο πού φωνάζει τότε καί σήμερα « Δέν βλέπετε ὅτι ἀγρίωσε τό Γένος μας ἀπό τήν ἀμάθεια καί ἐγίναμεν ὡσάν θηρία; Διά τοῦτο σᾶς συμβουλεύω νά κάμετε σχολεῖο διά νά ἐννοῆτε τό ἅγιον Εὐαγγέλιον καί τά λοιπά βιβλία».

Κύριε Ὑπουργέ, θέλετε νά διδάξετε Θρησκειολογία στά σημερινά ἑλληνικά σχολεῖα; Διδάξετέ την ὅπως τήν δίδαξε ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς: «Ἐγώ ἐδιάβασα καί περί ἱερέων καί περί ἀσεβῶν, αἱρετικῶν καί ἀθέων.. Τά βάθη τῆς σοφίας ἠρεύνησα. Ὅλαι αἱ πίστεις εἶνε ψεύτικες. Τοῦτο κατάλαβα ἀληθινά ὅτι μόνη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων

χριστιανῶν εἶναι καλή καί ἁγία. Τό νά πιστεύωμεν καί νά βαπτιζόμεθα εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τοῦτο σᾶς λέγω τώρα εἰς τό τέλος. Νά εὐφραίνεσθε ὅπου εἶστε ὀρθόδοξοι χριστιανοί καί νά κλαίετε διά τούς ἀσεβεῖς καί αἱρετικούς πού περιπατοῦν εἰς τό σκότος» (Α΄ Διδαχή). Σέ ἄλλη διδαχή του μιλάει γιά τούς τρεῖς νόμους, τόν φυσικό τῶν Ἑβραίων, τόν σαρκικό τῶν Μωαμεθανῶν καί τόν πνευματικό τῶν χριστιανῶν καί ἀποδεικνύει ἁπλά καί σταράτα ὅτι ὁ χριστιανικός νόμος τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ὁ πιό σωστός καί πιό ταιριαστός γιά τόν ἄνθρωπο νόμος. Ποιός ἔχει τά κότσια νά διδάξει τέτοια θρησκειολογία στά Σχολεῖα;

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί καί Πατέρες,

Ἄν κάποτε ἡ Ἐλευθερία σέ αὐτόν τόν τόπο πολεμιόταν μέ τό Καρυοφύλλι καί τό Πετραχῆλι, σήμερα πρέπει νά πολεμηθεῖ μόνο μέ τό Πετραχῆλι καί τό Κοντύλι. Ὁ Κόσμος, τό οἰκουμενικό χωριό, περιμένει νά ἀκούσει λόγο Ἀλήθειας, γραπτό , προφορικό ἤ ἠλεκτρονικό, ἀπό μᾶς πού κατέχουμε τήν μόνη Ἀλήθεια. Τήν Ἀλήθεια πού ξεκινάει ἀνόθευτη ἀπό τούς Ἀποστόλους καί φτάνει μέχρι τήν ἐποχή μας. Γιά νά γίνει ὅμως αὐτό χρειαζόμαστε ἕνα σχολεῖο αὐθεντικό, πού δέν θά ἀλλοιθωρεῖ πρός τήν Δύση οὔτε θά συνθηκολογεῖ ἀπερίσκεπτα μέ τήν Ἀνατολή.

Σήμερα οἱ ἀγῶνες τῆς ἐλευθερίας δέν κερδίζονται μέ τά ὅπλα, ἀλλά μέσα ἀπό μία σωστή Παιδεία. Θέλετε ἐπιβεβαίωση; Σημειῶστε ἕνα παράδειγμα ἀπό τήν γείτονά μας χώρα, τήν Τουρκία. Οἱ γείτονές μας κατάλαβαν πόσο μεγάλη σημασία ἔχει σήμερα ἡ Παιδεία γιά ἕνα μεγάλο Ἔθνος καί μέ τεράστια ποσά πού δαπανᾶ ὁ ζάπλουτος Ἀμερικανός ὁμογενής τους Φετουλάχ Γκιουλᾶν, ὁ ὁποῖος ὀργανώνει ἱεροδιδασκαλεῖα, φροντιστήρια, μαθητικές ἑστίες κ.λ.π., γιά νά διδάξουν στά παιδιά τους τό Ἰσλάμ. Ἀξίζει ἔπαινος σέ αὐτόν τόν τουρκοαμερικανό μεγιστάνα γιατί δέν σκέφτεται πῶς θά αὐξήσει τήν περιουσία του ἀλλά πῶς θά ἐκπαιδεύει τούς ὁμοεθνεῖς του. Στήν Ἑλλάδα ὅμως τῶν μεγάλων εὐεργετῶν δέν ὑπάρχει κάποιος ὁμογενής πλούσιος, νά ἀναλάβει ἕνα παρόμοιο ἔργο; Νά κάνει ἕνα πιλοτικό πρόγραμμα μέ τίτλο «Σχολεῖο Ἁγίου Κοσμᾶ»; Αὐτό περιμένει ὁ Λαός μας γιά νά μεγαλουργήσει ξανά στήν Ἱστορία. Ὄχι τίς Ὑπατίες καί τούς Καλικάντζαρους, τή Φρικατέλλα, τό Δία καί τίς κουτοπονηριές τῶν ἀρχαίων θεῶν, τά καρναβάλια, τήν παγανιστική Ὀλυμπιακή φλόγα καί τόν ἐμπαιγμό τῆς Ὀρθόδοξης πίστης καί ἠθικῆς, πού διδάσκονται σήμερα στά σχολεῖα τῆς Ἑλλάδας.
Τότε μόνον θά δοῦμε μέρες δόξης καί πραγματικῆς Ἐθνικῆς Ἐλευθερίας, ὅταν ξαναγυρίσουμε στίς παιδαγωγικές βάσεις πού ἔθεσε ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς. Τότε πραγματικά θά γίνουμε ἀγαπητοί στούς φίλους μας καί σεβαστοί στούς ἐχθρούς μας. Τότε τά παιδιά μας θά ζήσουν μέ τό κεφάλι ψηλά καί τήν καρδιά γεμάτη ἀπό χαρά.

(Πηγή: orthros.gr)